

Bart PEETERS

Zanger en tv-presentator

Op 1 mei speelde Bart PEETERS zijn honderdste en laatste *Op de groei*-concert. Zopas verscheen zijn cd *Bart Peeters Live 2015-2016* met 21 liedjes uit die tour. Daarbij een bijzonder nummer dat niet meer dan een eendagsvlieg moest zijn, maar na de aanslagen van 22 maart viraal ging en het bekendste nummer van dit doorgaans uitgelaten podiumbeest werd: *Hemel*, over God die liefde is, geen haat.

‘Met meer medeleven is de wereld mooier’

Ilse VAN HALST

Wat nog komen zou. Het liedje dat Bart PEETERS schreef voor het afscheid van de kinderen die verongelukten in Sierre, van zijn vriend Robert MOSUSE en van zijn vader, wordt gedraaid op menig begrafenis. Omdat de zanger nu eenmaal zo gevat het onbeschrijflijke kan verwoorden. Zelf blijft hij er bescheiden bij. „Om de zoveel tijd overkomt het je dat je een liedje maakt dat letterlijk slimmer is dan de zanger.”

–De avond van de aanslagen in Zaventem en Maalbeek zong u ‘Hemel’ in de VRT-studio. Het werd massaal gedeeld op sociale media. Helpt muziek om gevoelens te verwerken?

Ja, dat is het wonderlijke van muziek. Het kan mensen verbinden en sfeer brengen. Daarvoor ga ik volen bak. Soms draagt een liedje bij tot een dieper besef, omdat het weet te vatten wat wel meer mensen denken. Als zanger geef je vaak een gedachte vorm die al bestaat.

Dat God en religie misbruikt worden in naam van geweld, is verschrikkelijk. Dat is niet enkel mijn idee. Het is een idee dat in de lucht hangt. Terreur heeft niets te maken met islam, net zo min als de inquisitie iets te maken had met het christendom. En als zanger neem ik geen blad voor de mond. Als tv-presentator sta ik in dienst van alle kijkers en dien ik het woord te geven aan wat leeft in onze maatschappij, ongeacht wat ik zelf denk.

„Ik geloof in God die Liefde is, maar heb het moeilijk met zijn plaatsvervangers”

–U zingt tegen klimaatopwarming, voor Ringland, tegen racisme. Bent u een Vlaamse Boudewijn de Groot of Bob Dylan?

Zulke vergelijkingen gaan te ver. Mijn beste protestsong heet *Konijneneten* en is tegelijk een parodie op het genre. Het is een protest tegen de diectdictatuur in onze westerse wereld. Maar inderdaad, na 22 maart, werd ik uitgenodigd in de grootste show van Nederland als ‘de ernstige zanger des vaderlands’, zoals onze noorderburen dat zo mooi kunnen verwoorden. En dat terwijl onze concerten één en al *good times* zijn met hier en daar een emotionele of filosofische overweging, omdat het muzikale palet nu eenmaal vele kleuren heeft. Wat niet wegneemt dat het fantastisch is als op een mooie manier

gereageerd wordt op iets verschrikkelijks. Een explosie van haat genereert een bom van liefde.

–God is liefde. Uw mystieke held is Sint-Franciscus, zong u al. Heeft geloof een betekenis in uw leven?

Ja hoor. Ik heb katholieke wortels. Mijn vader komt uit een nest van zestien kinderen, zodat ik vier *tante nonnekes* en twee *nonkel pastoors* had. Mijn geloof evolueerde met de jaren. Hoe meer ik geloof in God die Liefde is, hoe moeilijker ik het soms heb met zijn plaatsvervangers op aarde. Ik kan me helemaal vinden in het ritualiseren van naastenliefde, maar heb het er moeilijk mee dat vertegenwoordigers van God op aarde allerlei zaken institutionaliseren die daar niets mee te maken hebben.

Dat onze paus zich Franciscus noemt, neemt me voor hem in, want voorheen hing er wat te veel glamour rond het Vaticaan. Zijn uitspraak over homoseksualiteit kan ik dan weer niet plaatsen. Net zo min als het beeld van de vrouw in het katholicisme. Over dat soort dingen durf ik me wel eens zorgen te maken. Ik ben wel mee als het over ethiek gaat. Ik geloof in parabels. Geloof leert mensen om goed met elkaar om te gaan.

–‘Op de groei’ kwam er na een muzikale sabbatmarathon van drie jaar. Was u zichzelf voorbij aan het hollen?

Na onze vorige tour *De ideale man* had ik het gevoel een creatief hoogtepunt bereikt te hebben. Kon ik niet beter de eer aan mezelf houden en mijn gitaar aan de haak hangen? Dat was een duistere gedachte. Dat sabbatjaar vertrok met andere woorden niet vanuit het positieve verlangen te herbronnen, maar vanuit een negatieve gedachte. Een heel *ambetant* gevoel.

In zo’n periode sta je stil bij allerlei vragen. Ben ik een ideale man? Zeker niet! Is daar iets aan te doen? Bwaah, hier en daar wel. Zo gaf ik mijn Nederlandse bestaan als presentator op om gezinsredenen. Dat

Bart Peeters: „Ik wil van elk optreden een feest maken.” © Hugo Van Beveren

gaf me meer rust. Anneke, mijn vrouw, zegt tegenwoordig wel eens: „Je bent nu iets meer in balans dan vroeger.” Dat is voorzichtig uitgedrukt.

–‘Mooie dag’ luistert als een aanklacht tegen de ratrace naar geluk die we met z’n allen lopen, zonder te beseffen dat we intussen ons doel voorbijhollen. Jagen we te vaak ideaalbeelden na en moeten we leren gelukkig zijn zoals we zijn en met wat we hebben?

Ik heb het moeilijk met de taal en de beelden op Facebook of Instagram. Begrijp me goed, ik heb geen probleem met dromen, wel met onrealistische beeldvorming. Ook in de popmuziek bestaat de traditie dat zangers zich onkwetsbaar en magischer voordoen dan ze zijn. Wat zich dan uit in songteksten *bigger than life*. Het gevaar van zulke liedjes die groter zijn dan het leven, is dat ze het leven zelf niet weerspiegelen. Ik ben geen popster en geen ideale man, maar een gewone mens met veel fabrica-

gefouten. Daarom schrijf ik de liedjes die ik schrijf.

De tijdsgeest leert ons negatief te kijken naar de wereld en het leven. Ik weiger daarin mee te gaan. Niemand kan me verplichten om van ’s ochtends tot ’s avonds een moppersmurf te zijn, zelfs niet in de donkere dagen die er echt wel zijn. Denk maar aan de aanslagen. Als we nu eens met z’n allen dat gevoel van angst, wat een menselijk gevoel is, ombuigen naar een zinvoller gevoel zoals medeleven. Dan zal de wereld er een stuk mooier uitzien.

–En zo zit u op de lijn van onze paus en diens pleidooi voor barmhartigheid.

Ik zei het al, die Franciscus heeft zijn goede dagen en zijn mindere dagen. Ook de paus is niet de ideale man. Daar moeten we mee leren leven.